

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.168/2022/40.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. november 16-án megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2022. november 16-án kihirdette a következő

ÍTÉLETET:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 2022. február 7-én kihirdetett 22.B.117/2020/106. számú ítéletét megváltoztatja:

A Terhelt1 I. r. vádlott terhére megállapított kábítószer-kereskedelem büntettének jogszabályi megjelölését a Btk. 176. § (1) bekezdés 3. fordulat és (3) bekezdésre módosítja.

A Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 6 (hat) évre, a Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 (öt) évre mérsékli.

A Terhelt2 II.r. vádlott esetében beszámítandó bűnügyi felügyelet záró napja helyesen 2020. március 24.

Terhelt2 II. r. vádlottat külön terhelő bűnügyi költség összege helyesen 85.201 (nyolcvanötezer-kettőszázegy) forint, míg az elsőfokú kötelezésen felül a vádlottak egyetemlegesen kötelesek megfizetni további 204.243 (kettőszáznégyezer-kettőszáznegyvenhárom) forint bűnügyi költséget.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy az ítélet bevezető részéből mellőzi a 2020. szeptember 24-i határnap feltüntetését.

A Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a 2022. február 7. napja óta bünygyi felügyeletben töltött időt akként, hogy 5 (öt) nap bünygyi felügyelet felel meg 1 (egy) napi szabadságvesztésnek.

A másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. február 7-én kihirdetett 22.B.117/2020/106. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] és közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés *b*) pont] miatt 7 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, Terhelt2 II. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú bíróság a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját mindkét vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetés kétharmad részében állapította meg, rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban és bünygyi felügyelet hatálya alatt töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bünygyelekről és az eljárás során felmerült bünygyi költségről is.

[2] A törvényszék ítélete ellen az ügyész mindkét vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, illetve Terhelt1 I. r. vádlott kiutasítása érdekében jelentett be fellebbezést. Terhelt1 I. r. vádlott és védője enyhítésért, Terhelt2 II. r. vádlott és védője téves minősítés miatt és enyhítésért jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyész fellebbezésében előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelő súllyal a vádlottak által elkövetett bünygyselekmények tárgyi súlyát, valamint a bünygysségi körülményeket, és így velük szemben túlzottan enyhe bünygyetést szabott ki.

[4] Kifejtette, hogy a beismerést és a megbánást nem lehet Terhelt1 I. r. vádlott javára értékelni, mivel nem tett nyilatkozatot arra, hogy pontosan mely részében ismeri be a vád tárgyává tett cselekményeket. Álláspontja szerint súlyosító körülményként kell értékelni azt, hogy Terhelt1 I. r. vádlottól többfajta kábítószerrel foglaltak le, és hogy a kábítószer mennyisége több mint ötszöröse a jelentős mennyiség alsó határának. További súlyosító körülmény a kábítószerrel kapcsolatos bünygyselekmények Budapest területére jellemző elszaporodottsága, és az, hogy Terhelt1 I. r. vádlott elfogása előtt fogyasztott is kábítószer. Az ügyész ezekből a bünygyetéskiszabási körülményekből azt a következtetést vonta le, hogy a

középmérték alatt kiszabott tartamú szabadságvesztés nem szolgálja kellőképpen a büntetési célokat. Kifejtette továbbá, hogy a Magyarországra illegális módon érkezett, kábítószer-kereskedelemmel foglalkozó Terhelt1 I. r. vádlott országban való tartózkodása nem kívánatos, ezért vele szemben kiutasítást kell elrendelni.

[5] Az ügyészi álláspont szerint Terhelt2 II. r. vádlott esetében súlyosító körülményként kell értékelni azt, hogy korábban már volt kábítószerrel visszaélés miatt büntetve és hogy büntetőeljárás hatálya alatt követte el a terhére rótt bűncselekményt. Az ő esetében is súlyosít a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottsága, hogy kétfajta kábítószerrel foglaltak le tőle, továbbá, hogy elfogása előtt fogyasztott is kábítószer. Ezekre a körülményekre figyelemmel az ügyészi álláspont szerint a törvényi minimum közelében kiszabott tartamú szabadságvesztés büntetés nem alkalmas sem a speciális, sem a generális prevenció érvényre juttatására.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.539/2020/27. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást, a szükséges bizonyítást lefolytatta, Terhelt2 II. r. vádlott védekezését ellenőrizte, a kábítószer lefoglalása kapcsán felmerült kétségeket okirati bizonyítékok beszerzésével és tanúbizonyítás útján oszlatta el. A törvényszék által megállapított tényállás megalapozott, az annyi helyesbítést igényel, hogy a titkos adatszerzés törvényessége kapcsán ott rögzítettek nem tartoznak a történeti tényálláshoz. Ezen kívül kiegészítést igényelnek a vádlottak személyei körülményei kapcsán megállapított tények. A vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmények minősítése törvényes.

[7] A büntetés tartamát illetően a fellebbviteli főügyészség egyetértett az ügyészi fellebbezésben kifejtett érvekkel, azt annyival egészítette ki, hogy Terhelt1 I. r. vádlott német családi kapcsolatokkal is rendelkezik, Magyarországon tartózkodási engedéllyel nem rendelkezik, öt évet meghaladó szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt követett el, így indokolt a kiutasítása. Mindezek alapján arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket súlyosítsa, korrigálja Terhelt2 II. r. vádlott esetében a kényszerintézkedés beszámítását, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[8] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezésének írásos indokolásában kifejtette, hogy ha a vádlott által elkövetett bűncselekmény elszaporodottságát a bíróság a büntetés kiszabása során a terhelt terhére értékeli, érvényesülnie kell a Be. 7. § (4) bekezdésében írt követelménynek. Ebből következően kizárólag akkor értékelhető az elszaporodottság súlyosító körülményként, ha az tényszerű adatokkal alátámasztható, azaz az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma az elkövetéskor a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat. A védő álláspontja szerint a hatóanyagtartalmat további súlyosító körülményként nem lehet értékelni, mivel az „a büntetési tételben nyilvánul meg”. A vádlott javára értékelhető enyhítő körülmények, így az időmúlás, a büntetlen előélet, a beismerés, továbbá az, hogy két kiskorú eltartásáról gondoskodik, a büntetés enyhítését indokolják. A védő nem értett egyet a kiutasítás kiszabására irányuló ügyészi indítvánnyal sem, mivel

álláspontja szerint Terhelt1 I. r. vádlott Magyarországon családot alapított, Albániához semmilyen kötődése nincs, így a kiutasítás a családja számára is büntetést jelentene.

[9] Az ügyészi fellebbezés nem vezetett eredményre, ellenben a vádlottak és a védők enyhítés érdekében bejelentett fellebbezései alaposak.

[10] A védők által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a másodfokú bíróságnak először a felülbírálat terjedelme tekintetében kellett állást foglalnia. Terhelt1 I. r. vádlott és védője kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést, Terhelt2 II. r. vádlott és védője pedig az enyhítés mellett a téves minősítést is megjelölte. Az ítéltábla egyetértett az ügyességgel abban, hogy a minősítést támadó fellebbezés az ítélet teljes körű felülbírálatát nyitja meg a Be. 590. § (3) bekezdése és a Be. 583. § (3) bekezdése alapján.

[11] Ez egyúttal azt is jelenti, hogy a felülbírálat Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében sem korlátozódhat a szankcióalkalmazás és a járulékos kérdésekben hozott döntések vizsgálatára. A Be. 590. § (3) bekezdése akkor teszi lehetővé a korlátozott felülbírálatot, ha az ítélet ellen kizárólag korlátozott tartalmú fellebbezést jelentenek be. A Be. 590. § (10) bekezdése szerint, ha ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes körűen felülbírálja. Vagyis a törvény nem ad lehetőséget arra, hogy több vádlottat érintő tényállás esetén a másodfokú bíróság vádlottanként szétválassza a felülbírálat terjedelmét – ha van teljes felülbírálatot célzó fellebbezés, az mindegyik vádlottra kihat.

[12] A vád tárgyává tett kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény tényállása a vádlottak közös magatartását írja le: a két vádlott ugyanannak a tranzakciónak két oldalát valósította meg azzal, hogy – a vád és a nem jogerős ítélet tényállása szerint – Terhelt1 I. r. vádlott átadta Terhelt2 II. r. vádlottnak a kábítószeret. Tehát ugyanarról a bűncselekményről van szó, amiből az következik a felhívott jogszabályhelyek alapján, hogy a másodfokú bíróság mindkét vádlott tekintetében vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását.

[13] Ezen vizsgálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást ugyan túlnyomórészt a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, az ítélet írásba foglalása során azonban hibát vétett.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletének Terhelt1 I. r. vádlottra vonatkozó részét rövidített tartalommal indokolta arra figyelemmel, hogy az ő tekintetében kizárólag a kiszabott büntetés mértékét támadó fellebbezéseket jelentettek be. A Be. 562. § (2) bekezdése szerint, ha a fellebbezés kizárólag a büntetésre, illetve az intézkedésre vonatkozó rendelkezés ellen irányul, az ügydöntő határozat indokolásából mellőzhető a bizonyítékok értékelése. Ez az egyszerűsítés azonban egyedül akkor alkalmazható, ha az ítélet ellen senki nem jelent be teljes körű felülbírálatot célzó fellebbezést. Mivel ez – a fentiek szerint – jelen ügyben nem állapítható meg, az elsőfokú bíróságnak teljes tartalommal kellett volna indokolnia az ítéletét.

[15] A Be. 609. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés *d)* pontja az indokolási kötelezettség elmulasztását az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező relatív eljárási szabálysértésként értékeli. Erre figyelemmel a másodfokú bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy a törvényszék indokolásában elemezte-e azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján következtetést vont Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségére.

[16] Az elsőfokú ítélet ugyan azt rögzíti, hogy az indokolásból mellőzni fogja a bíróság ezeket a bizonyítékokat, valójában szinte hiánytalanul vette számba és értékelte azokat az elsőfokú bíróság. Kitért Terhelt1 I. r. vádlott vallomására, részletesen foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a vádlott egyértelműnek nem tekinthető beismerése milyen tényekre terjedt ki. Részletesen elemezte Terhelt2 II. r. vádlott gyanúsítottként tett, Terhelt1 I. r. vádlottat terhelő vallomását, feltárta a két vádlotti vallomás közötti ellentmondásokat, azokat összevetette a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal. A vádlottak között létrejött üzlet megkötésének körülményeiből logikai úton vont következtetést a közöttük már korábban kialakult üzleti kapcsolatra, az erre a kapcsolatra utaló lehallgatási anyagokat külön is elemezte. Foglalkozott a vádlottak közötti tranzakció tárgyát képező kábítószer lefoglalásának körülményeivel, utalt ennek, illetve a Terhelt1 I. r. vádlott lakásából lefoglalt kábítószer vegyészszakértői vizsgálatára, továbbá a Terhelt1 I. r. vádlottól biztosított biológiai minta toxikológiai szakértői vizsgálatára.

[17] A fenti bizonyítékokat összevetve a vádiratban felsorolt bizonyítási eszközökkel az állapítható meg, hogy az elsőfokú ítélet valamennyi olyan bizonyítékra kitért, amely Terhelt1 I. r. vádlott kábítószer-kereskedelem büntettéért való büntetőjogi felelősségének elbírálása szempontjából jelentős.

[18] Az elsőfokú ítélet csupán a III/B. tényállási pontban írt közbizalom elleni bűncselekmény bizonyítása szempontjából releváns bizonyítékokra nem tesz utalást. Azonban ez nem tekinthető eljárási hibának, mivel a Be. már hivatkozott 590. § (10) bekezdése ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult eltérő tartalmú fellebbezéseire ad szabályozást. A III/B. tényállási pontban írt cselekményt az ügyészség kizárólag Terhelt1 terhére róta, így ezen cselekmény vonatkozásában nem kifogásolható az elsőfokú bíróság által választott ítéletszerkesztési megoldás.

[19] Összességében az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének olyan mértékben eleget tett, hogy ítéletéből nyomon követhető az a logikai ív, amely mentén eljutott Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségének megállapításához. Erre figyelemmel az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg, így ezen okból az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nincs törvényes lehetőség.

[20] Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság eljárása maradéktalanul perrendszerű volt. Az ügyben előkészítő ülést tartott, azt megelőzően, a tárgyalás előkészítése során helyesen állapította meg, hogy a titkos adatszerzés engedélyezése iránti ügyészi indítványt nem tartalmazták az ügyiratok annak ellenére, hogy a titkos adatszerzés végrehajtása idején hatályos korábbi Be. 206. § (1) bekezdése szerint ezt is csatolni kellett az iratokhoz. Az elsőfokú bíróság gondoskodott a hiányzó irat beszerzéséről, így elhárította annak akadályát, hogy e bizonyítékokat ismertetés útján tárgyalás anyagává tegye.

[21] Az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak a titkos adatszerzés bizonyítékkénti felhasználhatósága körében kifejtett érvelésével is alapvetően egyetértett, az csupán két pontosítást igényel. Egyrészt a Be. 872.§ (1) bekezdése értelmében a titkos eszköz elrendelésének idején hatályos jogszabály szerint kell megítélni annak törvényességét (vagyis nem helyes az ítélet 6. oldal utolsó előtti bekezdésben írt, még a korábbi Be. idején született bírósági határozatokra alapított, a felhasználás időpontjára vetített fejtegetés). Minthogy az elsőfokú bíróság azonban ténylegesen (és helyesen) a titkos adatszerzés engedélyezése idején hatályos jogszabályok szerint ítélte meg a lehallgatási anyag felhasználhatóságát, ez a tévedése nem hatott ki az ítélete megalapozottságára.

[22] Másrészt az e körben tett indokolása kiegészítést igényel Terhelt2 II. r. vádlott védőjének az előkészítő ülésen tett észrevételére figyelemmel. Ezen kívül az ítéletszerkesztési hibából a tényállásban rögzített, a titkos adatszerzés részleteit bemutató két bekezdést át kellett helyezni a bizonyítékok értékeléséhez.

[23] A védő azt kifogásolta, hogy a rendelkezésre álló iratok szerint a nyomozó hatóság bűnfelderítő tevékenysége folytán merült fel adat Terhelt2 II. r. vádlott érintettségére, és erre hivatkozással rendelték el vele szemben a titkos adatszerzést. A védő álláspontja szerint, ha nem tisztázott, hogy pontosan milyen eredménye volt ennek a bűnfelderítő tevékenységnek, aggályos a lehallgatási anyag felhasználása az eljárásban.

[24] Ez a védői érvelés nem fogadható el. Sem a titkos adatszerzés engedélyezése és lefolytatása időpontjában hatályban volt korábbi Be., sem a jelenleg hatályos Be. nem tartalmaz olyan előírást, amely szerint a leplezett eszköz alkalmazásának szükségességét megalapozó, a nyomozó hatóság felderítő tevékenysége során beszerzett adatokat szerepeltetni kellene az ügyiratokban. Ezeknek az adatoknak a nyílttá tétele tipikusan olyan információkat tárna fel a rendőrség bűnüldözői tevékenységéről, amely ennek a tevékenységnek a későbbi sikeres folytatását lehetetlenítené el. Erre figyelemmel sem az

eljárási törvény, sem a rendőrségi törvény nem teszi kötelezővé ezeknek az adatoknak a nyílttá tételét.

[25] Ez nem jelenti a titkos információgyűjtés, illetve a leplezett eszközök alkalmazásának törvényességét garantáló rendelkezések kiüresítését. Ha a nyomozó hatóságnál információ merül fel valamilyen bűnös tevékenységre, és ennek folytán elrendelik a titkos információgyűjtést vagy a leplezett eszközök alkalmazását, ez utóbbi nyomozati cselekmények lefolytatása során kell ellenőrizni a felmerült információ hitelességét. Amennyiben ez sikeres, ezen eljárási cselekmények keletkeztetnek az elkövetőre nézve terhelő bizonyítékot. Ha azonban nem sikerült ilyen bizonyítékot beszerezni, az eredeti információ sem használható fel a büntetőeljárásban.

[26] Az elsőfokú bíróság helyesen járt el akkor, amikor tanú6 tanúnak a nyomozás során tett vallomásait ismertetéssel a tárgyalás anyagává tette. A tanút a nyomozás során mind tanúként, mind gyanúsítottként már a Be. hatályba lépése után hallgatták ki, így elhangzott a tanúfigyelmeztetésnek az a része is, amely szerint a vallomás az eljárás során akkor is felhasználható, ha a későbbiekben megtagadná a vallomástételt. A tanú a tárgyaláson megtagadta a válaszadást azokban a kérdésekben, amellyel önmagát bűncselekmény elkövetésével vádolta volna, de így nem volt akadálya az eljárás korábbi szakaszában felvett vallomása ismertetésének.

[27] Rátérve ezek után az ítélet felülbírálatára, a személyi körülmények [Be. 561. § (3) bekezdés b) pont] helyesbítést, illetve a vádlottak által a nyilvános ülésen tett nyilatkozatok alapján kiegészítést igényeltek az alábbiak szerint:

- Terhelt1 I. r. vádlott és felesége a cím9. szám alatti élelmiszerüzlet üzemeltetéséből teszt havonta kb. 800 000 – 1 000 000 Ft jövedelemre,
- Terhelt1 I. r. vádlott légzési és gerincproblémák miatt orvosi ellátásra szorul,
- Terhelt2 II. r. vádlott egyedül gondozza folyamatos ápolásra és felügyeletre szoruló édesapját,
- Terhelt2 II. r. vádlott előéleti adatai közül a Fővárosi Bíróság 16.Bk.70/2008/7. számú határozatának és a Monori Járásbíróság 13.B.472/2012/36. számú ítéletének feltüntetését mellőzi a másodfokú bíróság, egyben feltünteti a Paksi Járásbíróság a 2018. június 29-én kelt és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 1.Fk.37/2018/2. számú határozatát, amellyel a bíróság a vádlottat garázdaság vétsége miatt 100 000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2017. november 25.

[28] A törvényszék által rögzített tényállás részben megalapozatlan, mivel helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz [Be. 592. § (2) bekezdés d) pont]. Az ítéltábla az ítélet

részbeni megalapozatlanságát a Be. 593. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján, az ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés útján kiküszöbölte, és ennek során a tényállás az alábbiak szerint módosította:

– az elsőfokú ítélet 3. oldalán a III/A. tényállási pont második bekezdés 2. és 3. mondatát a 4. oldal második bekezdés végére illeszti,

– a 4. oldal harmadik bekezdés 1. mondatából az „értékesítésre előkészítve”, a 2. mondatából a „szintén további értékesítés végett” részeket mellőzi,

– a 4. oldal ötödik és hatodik bekezdését átemeli az indokolás 7. oldalára.

[29] A fenti módosításokkal az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás már maradéktalanul megalapozott, ekként az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[30] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette.

[31] A titkos adatszerzés során rögzített telefonbeszélgetések tartalmát kimerítően elemezte ítéletében, a beszélgetéseket összevetette a mobilszolgáltatóktól kapott adatokat elemző rendőri jelentések tartalmával és a vádlottak által a tárgyaláson tett nyilatkozatokkal. Elemezte a tanúk vallomásait, akik az eljárás során következetesen elismerték, hogy Terhelt2 II. r. vádlottal beszélgettek az eléjük tárt telefonbeszélgetések során. Ezek alapján a bizonyítékok alapján a törvényszék megalapozott következtetést vont arra, hogy a beszélgetésekben részt vettek a vádlottak.

[32] A beszélgetések tartalmának elemzése során elfogadható logikával vezette le az elsőfokú bíróság azt, hogy cáfolhatók a tanúvallomások azon részei, amelyek szerint a tanúk nem kábítószerrel beszélgettek Terhelt2 II. r. vádlottal. Az elsőfokú ítélet indokolása e körben annyi kiegészítést igényel, hogy a tanúk soha nem jelölték meg a telefonbeszélgetések során, hogy miért akarnak Terhelt2cel találkozni, Terhelt2 II. r. vádlott soha nem kérdezett rá erre, ennek ellenére a beszélgetés mindkét résztvevője tudta, hogy pontosan miről van szó. A tanúk ugyan hivatkoztak arra, hogy ételt vagy fuvart kértek Terhelt2 II. r. vádlottól, de ezekre sem történik utalás a rögzített beszélgetésekben, csak az, hogy találkozniuk kell. Ahol pedig valamilyen mennyiség hangzott el (pl. tanú2 tanú közölte azt, hogy „veszünk ötöt”), szintén nem kérdezett rá Terhelt2 II. r. vádlott, hogy miről van szó – márpedig ha ételt rendeltek volna tőle, ahogy azt tanú2 vallomása tartalmazta, meg kell volna mondania, hogy miből kér ötöt. E körben arra is utalni kell, hogy ha a beszélgetésekben részt vevő személyek legális dolgokról beszéltek volna, nem lett volna okuk arra, hogy elhallgassák a részleteket.

[33] Mindezek alapján nem lehet észszerű kételety támasztani az iránt, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a rögzített beszélgetések során kábítószer értékesítéséről egyeztetett ismerőseivel.

Ebből a tényből pedig következtetést lehet vonni arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott rendszeresen végzett kábítószer értékesítésére irányuló tevékenységet. Ezt a következtetést mindenben alátámasztja tanú6 tanúvallomása, aki számot adott a vásárolt kábítószer fajtájáról és mennyiségéről is, valamint az adásvételek gyakoriságáról is. A tanú vallomása kapcsán ki kell emelni, hogy – a vád kereteire is figyelemmel – annak abból a szempontból volt elsősorban relevanciája, hogy bizonyította, Terhelt2 II. r. vádlott az elfogását megelőzően már kábítószer kereskedelmével foglalkozott.

[34] A védelem kifogásolta azt, hogy a Terhelt2 II. r. vádlott által átvett kábítószer nem szerepel az általa vezetett gépjármű átvizsgálásáról szóló jegyzőkönyvben. A lefoglalás körülményeire az elsőfokú bíróság kiterjedt bizonyítást folytatott le, amelynek eredményeképpen azt állapította meg, hogy a kutatás dokumentálása valóban hiányos volt, de a hiányzó adatokat pótolni lehetett. Az elsőfokú ítélet indokolása e körben kissé elnagyolt, ezért azt az ítéltábla az alábbiakkal egészíti ki.

[35] Annyiban alapos a védő kifogása, hogy a rendszám1 forgalmi rendszámú Audi márkájú személygépkocsiban végzett kutatásról szóló jegyzőkönyv nem tartalmazza azt, hogy a kutatás eredményeképpen kábítószergyanús anyagot találtak volna. Ezt a tényt azonban rögzíti a 2018. január 26-án kelt 29022/9632/2018. bü. számú rendőri jelentés: „az intézkedés során a személy és gépjármű átvizsgálásakor vádlott2 nadrágjának jobb első zsebében egy átlátszó zacskóban elmondása szerint 20 g kokain, a nadrágja bal első zsebében alufóliában szintén pár gramm kokain, továbbá a gépjármű jobb hátsó ülése előtt egy fekete szatyorban körülbelül 1 kg marihuána származék került feltalálásra”. A 2018. január 26-án kelt lefoglalás elrendeléséről szóló határozat, továbbá a 2018. január 27-én kelt rendőri jelentés ugyancsak rögzíti azt a tényt, hogy a kérdéses kábítószeresek Terhelt2 ruházatából, illetve az általa vezetett gépjárműből kerültek elő. Az ítéltábla értékelte azt a tényt is, hogy Terhelt2 gyanúsított kihallgatása során elismerte, hogy tőle kb. 1 kg marihuánát és 20 gramm kokaint foglaltak le, a lefoglalás körülményeit soha nem kifogásolta.

[36] Az elsőfokú bíróság által hivatkozott és a vonatkozó tények tisztázása szempontjából irányadónak tekintett nyilatkozatot tanú13 tette, aki a vádlottak elfogását célzó akció parancsnoka volt. A nyilatkozat tanúvallomásnak ugyan nem tekinthető, de azt a nyomozó hatóság tagja tette hivatalos minőségében, ezért azt az ítéltábla – hasonlóan az elsőfokú bírósághoz – hivatalos tájékoztatásként értékelte. Ebből az derül ki, hogy a vádlottak elfogása után végrehajtották a gépjármű biztonsági átvizsgálását, ennek során került előtalálásra a kábítószer. Ezután további nyomozati cselekményeket fogantatosítottak, ezért a gépjárműben tartott kutatásra még nem volt megfelelő kapacitás. Erre az éjszaka későbbi részében került sor, és ekkor kerültek elő a további bűnjelek. Az események ilyen lefolyását támasztja alá az a tény, hogy a házkutatásról szóló jegyzőkönyv szerint a kutatás 2018. január 27-én 1 óra 30 perctől 2 óra 20 percig tartott, vagyis már az után kezdődött meg, hogy a vádlottakat előállították a nyomozó hatóság épületébe.

[37] Mindezek alapján az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon következtetésével, hogy a kutatás dokumentálása kapcsán feltárt adminisztratív hiányosságok

a felvett bizonyítás alapján kiküszöbölhetők voltak. Erre figyelemmel kétséget kizáró módon bizonyítható volt, hogy a kérdéses kábítószer Terhelt2 II. r. vádlott birtokából kerültek lefoglalásra.

[38] A törvényszék logikai úton vont következtetést arra, hogy Terhelt2 II. r. és Terhelt1 I. r. vádlott között már a nyomozó hatóság által tettenért átadás előtt is volt kábítószer értékesítésére irányuló kapcsolat. Ennek a következtetésnek az alapját az elsőfokú ítélet a telefonbeszélgetések tartalmára, valamint arra a tényre alapítja, hogy Terhelt1 I. r. vádlott hitelbe adta át a kábítószer, ami kizárólag arra utalhat, hogy közöttük már jól bejáratott üzleti kapcsolat volt.

[39] Ez a következtetés az ügyiratok tartalmával nem támasztható alá. Az kétségtelen, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megrajzolható az események ilyen lefolyása is, de az elsőfokú bíróság nem zárta ki a másként történés lehetőségét. Márpedig akkor tekinthető egy tény kétséget kizáró módon bizonyítottnak, ha a bizonyítékok kizárják azt, hogy az események bármilyen más módon megtörténhettek. A közvetett bizonyítékokra épülő bizonyításnál nagy szerepe lehet az életszerűségnek, de kizárólag arra nem lehet alapozni a bűnösség megállapítását, hogy minden más lehetőség életszerűtlen.

[40] A kábítószerkereskedelemben ismert az ún. csúszóra történő értékesítés. Ebben a konstrukcióban a kábítószer megvásárló személy abban a reményben veszi át fizetés nélkül a kábítószer, hogy az eladásból származó bevételből ki tudja fizetni a kábítószer vételárát. Könnyen belátható, hogy ez a megoldás az eladó számára komoly kockázatot jelent, és a kábítószer-kereskedelem illegális voltából következően ez a kockázat akkor vállalható, ha megbízhat a vevőben. Ezért elfogadható az elsőfokú bíróság azon következtetése, amely szerint életszerűtlen lenne azt feltételezni, hogy Terhelt1 I. r. vádlott annyira megbízott volna a vele először üzletelő Terhelt2 II. r. vádlottban, hogy 1 millió Ft értékű kábítószer fizetés nélkül átadott neki.

[41] Ez az életszerűtlenség valószínűvé teszi, hogy korábban már volt közöttük kábítószer értékesítésére irányuló üzleti kapcsolat, de azt kétséget kizáró módon nem bizonyíthatja. A kétséget csak tovább növeli az, hogy a lehallgatási anyagban olyan konkrét tények szerepelnek, amelyek alappal teszik kétségessé a törvényszék következtetését. Ugyanis 2018. január 25-én Terhelt2 II. r. vádlott két beszélgetőtársának is arról panaszkodott, hogy az „emberei” el vannak tűnve, de „intéz máshonnan”. Ezután került kapcsolatba Terhelt1 I. r. vádlottal. A kapcsolatfelvétel körülményei pontosan nem olvashatók ki a kivonatokból, az azonban egyértelműen megállapítható, hogy korábban nem volt közöttük kapcsolat, legalábbis a 2017 októbere óta rögzített beszélgetésekben Terhelt1 I. r. vádlott nem szerepelt.

[42] Ezek a tények egybevágóan Terhelt2 II. r. vádlott gyanúsítottként tett vallomásával is. Abban arról számolt be a vádlott, hogy Terhelt1t 2017 októberében ismerte meg mint az általa üzemeltetett büfé egyik vevőjét. Novemberben került szóba köztük az, hogy tud

kannabiszt és kokaint szerezni, ezért Terhelt2 megadta neki a telefonszámát. Ezután nem volt közöttük kapcsolat egészen az elfogás napjáig.

[43] Mindezek alapján a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a törvényszék az általa megállapított azon tényből, hogy Terhelt2 II. r. vádlott nem fizette meg az átadáskor a kábítószer ellenértékét, helytelenül következtetett arra a tényre, hogy közöttük már korábban is fennállt a kábítószer értékesítésére irányuló üzleti kapcsolat. Ezt a hibát a másodfokú bíróság helyes ténybeli következtetés útján küszöbölte ki, és a kétséget a vádlottak javára értékelve azt állapította meg, hogy 2018. január 26-án első alkalommal értékesített kábítószerter Terhelt1 I. r. vádlott Terhelt2 II. r. vádlott részére. A tényállás e körben annyi módosítást igényelt, hogy annak rögzítését, amely szerint Terhelt2 II. r. vádlott a Terhelt1 I. r. vádlottól átvett kábítószerter a saját vevőkörében kívánta értékesíteni, az egyértelműség érdekében át kellett helyezni a 2017. január 26-i értékesítést leíró tényállásrészbe.

[44] Az ítéltábla azzal az elsőbírói állásponttal sem tudott azonosulni, amely szerint megállapítható, hogy Terhelt1 I. r. vádlott rendszeresen és haszonszerzés céljából foglalkozott kábítószer kereskedelmével. Ahogy a fentiekben már kifejtette a másodfokú bíróság, nem bizonyítható, hogy a két vádlott között korábban már történt kábítószer adásvétele. Arra nézve sem merült fel bizonyíték, hogy Terhelt1 I. r. vádlott más vevőnek értékesített volna kábítószerter, ilyenre a lehallgatási anyagok még csak utalást sem tartalmaznak, a nyomozás során nem derítettek fel egyetlen vevőt sem, sem a vádlott lakásában, sem a gépkocsijában nem találtak a kábítószer adagolására, csomagolására használatos tárgyakat, de még egy kábítószerrel szennyezett mérleget sem. A Terhelt1 I. r. vádlottól biztosított biológiai mintát elemző toxikológiai szakértői vélemény alapján az állapítható meg, hogy a vádlott olyan kábítószertereket fogyasztott, amilyeneket tartott.

[45] A Terhelt1 I. r. vádlottól lefoglalt, illetve a Terhelt2 II. r. vádlottnak átadott kábítószer mennyisége kétségkívül felvett bizonyos kérdéseket afelől, hogy kinek mi volt a szándéka ezzel a mennyiséggel. Terhelt2 II. r. vádlott esetében erre a kérdésre lehet ítéleti bizonyossággal választ adni: a lehallgatási anyag és tanú6 tanúvallomása kétséget kizáró módon bizonyítja, hogy Terhelt2 II. r. vádlott kannabisz és kokain kereskedelmével foglalkozott. Terhelt1 I. r. vádlott esetében ilyen bizonyítékot az ügyészség nem bocsátott a bíróság rendelkezésére, a rendelkezésre álló adatok valószínűsítik a kereskedői tevékenységet, de azt bizonyítani nem lehet. Az elsőfokú bíróság vonatkozó ténybeli következtetése tehát helytelen, amelyet a másodfokú bíróság helyes ténybeli következtetéssel korrigált.

[46] A vádlottak bűnösségére az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést, és Terhelt2 II. r. vádlott magatartásának minősítése törvényes volt. Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság azt állapította meg az irányadónak tekintendő tényállásban, hogy egy alkalommal adott át kábítószerter Terhelt2 II. r. vádlottnak, aki az átvett kábítószerter tovább kívánta értékesíteni vevőinek. Erre figyelemmel Terhelt1 I. r. vádlott több személy részére tette hozzáférhetővé a kábítószerter, vagyis magatartása a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer-kereskedelem elkövetési magatartásai közül a 3., azaz a „forgalomba hoz” fordulat alá vonható. A terhére rótt közokirat-hamisítás büntettének minősítése hibátlan.

[47] A minősítés megváltoztatása az irányadó büntetési tételkeretet nem érintette, az továbbra is öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott a büntetéskiszabási körülményekkel, azokat nagyrészt helyesen tárta fel, de e körben több módosításra is szükség volt.

[48] Az ítéltábla a bűnügyi nyilvántartás adatai alapján rögzítette Terhelt2 II.r. vádlott aktuális előéleti adatait. Mivel az elsőfokú ítéletben írt elítélések már törlésre kerültek, és az egyetlen nyilvántartásban szereplő ítélet később emelkedett jogerőre a jelen ügyben vizsgált bűncselekmény elkövetési idejénél, Terhelt2 II. r. vádlottat büntetlen előéletűnek kell tekinteni a Btk. 97. § (2) bekezdésére figyelemmel.

[49] Az ügyészség helyesen fejtette ki, hogy Terhelt2 II. r. vádlott büntetőeljárás hatálya alatt követte el a bűncselekményt. A bűnügyi nyilvántartás adataiból az olvasható ki, hogy Terhelt2 II. r. vádlott 2017. november 25-én követte el a Paksi Járásbíróság ítéletével elbírált garázdaság vétségét. A nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján az is rögzíthető, hogy Terhelt2 II. r. vádlott meggyanúsítására még a jelen ügyben történt elfogását megelőzően került sor, vagyis a Terhelt1 I. r. vádlottal együtt megvalósított kábítószer-kereskedelem büntette elkövetésekor már büntetőeljárás hatálya alatt áll.

[50] A másodfokú bíróság nem értett egyet a törvényszékkel – és így az ügyészséggel sem – abban, hogy a kábítószer hatóanyag-tartalma súlyosító körülményként értékelendő. A Terhelt2 II. r. vádlottól lefoglalt kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának 1,6-szerese. A Terhelt1 I. r. vádlott által Terhelt2 II.r. vádlottnak átadott, illetve a tőle lefoglalt kábítószer össz mennyisége a jelentős mennyiség alsó határának ötszöröse. Mivel a kábítószer-kereskedelem büntette esetében a törvény nem szabályozza a különösen jelentős mennyiségre történő elkövetést minősített esetként, a Btk. 176. § (3) bekezdése szerinti minősített esetben ütköző bűncselekmény keretében kell elbírálni valamennyi jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettét. Ez azt is jelenti, hogy ebben a büntetési tételkeretben nyer értékelést az is, ha az elkövető a jelentős mennyiség alsó határát több százszoros mértékben meghaladó mennyiségű kábítószerre követi el a bűncselekményt.

[51] E körben a Terhelt1 I. r. vádlott védője által kifejtett érvek sem foghatnak helyt. A védő arra hivatkozott, hogy a kábítószer mennyiségét a jogalkotó már a büntetési tételkeretben értékelte, ezért azt a büntetés kiszabása során nem lehet figyelembe venni. A töretlen bírói gyakorlat más elméleti alapon áll. A büntetési tételkeretben a jogalkotó egy bűncselekmény absztrakt társadalomra veszélyességét értékeli. A bíróság feladata az, hogy a vád tárgyává tett bűncselekmény konkrét társadalomra veszélyességét meghatározza, és azt kifejezésre juttassa a kiszabott büntetés mértékében. Az egyik tényező, amely alapvetően meghatározza egy bűncselekmény konkrét társadalomra veszélyességét, a jogtárgy sértésére való alkalmasság mértéke. A kábítószer-kereskedelem az egészséget veszélyeztető bűncselekmények között nyert szabályozást, amiből az következik, hogy minél komolyabb veszélyt jelent a közegészségre a bűncselekmény elkövetési tárgyaként megjelenő kábítószer,

annál nagyobb a cselekmény társadalomra veszélyessége. Az egyik legfontosabb tényező, amely alapján a közegészség veszélyeztetése mérhető, a kábítószer mennyisége, ezért azt a büntetés mértékének meghatározása során mindig értékelni kell.

[52] A fentiekre figyelemmel a Terhelt2 II. r. vádlott cselekménye által érintett kábítószer mennyisége – mivel az alig haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát – nyomatékos enyhítő körülményként értékelendő. Terhelt1 I. r. vádlott esetében a kábítószer mennyisége szintén enyhítő hatással bír, de annak nyomatéka nem jelentős.

[53] Az I. r. vádlott védője hivatkozott arra, hogy a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát nem lehet súlyosító körülményként értékelni arra figyelemmel, hogy az elmúlt években nem nőtt a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények száma, és az ügyészség sem terjesztett elő ilyen irányú bizonyítást.

[54] A védő érvelését az ítéltábla nem fogadta el. Az 56. BK vélemény III.11. pontja szerint a bűncselekmények elszaporodottsága súlyosító körülmény akkor, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál. Az iránymutatás nem várja el a kriminálstatisztikai adatok felsorakoztatását, elegendő, ha a köztudomás kiterjed az adott bűncselekmény elszaporodottságára. Az kétségtelen, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények aránya az összбүнözésen belül évek óta hasonlóan magas arányú, így az nem állapítható meg, hogy a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutatna. Az azonban köztudomású tény, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elsősorban a nagyvárosokra jellemzőek, és ennek megfelelően Budapesten, különösen a belső kerületekben lényegesen magasabb számban fordulnak elő, mint az ország többi részén. Erre figyelemmel az ítéltábla az ilyen bűncselekmények elszaporodottságát súlyosító körülményként értékeli.

[55] Összességében a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a vádlottak terhére róható súlyosító körülmények nyomatéka nem különösebben jelentős, de a vádlottak javára értékelhető körülmények, különösen a vádlottak büntetlen előélete és méltányolandó személyi körülményeik, a kábítószer mennyisége és a hosszabb időmúlás mellett nyomatékuk szinte teljesen elenyészik. Erre figyelemmel az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetések mérséklése indokolt.

[56] A szabadságvesztés büntetések tartamának meghatározása során a másodfokú bíróság abból indult ki, hogy Terhelt2 II. r. vádlott az elfogása előtti hónapokban kereskedett a kábítószerrel, és ennek során több fogyasztót is kiszolgált. Ez azt mutatja, hogy az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya ugyan viszonylag csekélyebb az érintett kábítószer mennyiségére figyelemmel, de az nem tekinthető olyan csekély súlyú cselekménynek, ami az enyhítő szakasz alkalmazását indokolná. Ezért a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a

büntetési tételkeret alsó határának megfelelő tartamú szabadságvesztés indokolt Terhelt2 II. r. vádlott esetében.

[57] Az ítélet belső arányosságának kialakítása során az ítéltábla arra volt figyelemmel, hogy a Terhelt1 I. r. vádlott cselekményével érintett kábítószer mennyisége több mint háromszorosa volt a társa magatartásával érintett kábítószer mennyiségének – vagyis az ő cselekménye még úgy is nagyobb társadalomra veszélyességgel bírt, hogy az ő terhére nem róható a kereskedés. Ezért az ítéltábla Terhelt1 I. r. vádlottat az alsó határhoz közeli, de azt meghaladó tartamú szabadságvesztésre ítélte.

[58] Az ügyészség Terhelt1 I. r. vádlott kiutasítására tett indítványt. Ennek indokául előadta, hogy a vádlottat Németországhoz is köti családi kapcsolat, hiszen ott is van négy gyermeke, ezen túl Magyarországon tartózkodási engedéllyel nem rendelkezik, és öt évet meghaladó szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt követett el.

[59] Az ítéltábla nem osztotta az ügyészség véleményét. Terhelt1 I. r. vádlott személyi körülményeiből kiemelendő, hogy 2017 óta tartózkodik Magyarországon, 2018-ban kötött házasságot tanúval, kapcsolatukból 2020-ban született közös gyermek. A vádlott önkormányzati bérlakásban él, és Magyarországon üzemeltetett kereskedés bevételeiből fedezi a saját és családja megélhetését. Ezek alapján a tények alapján nem lehet vitás, hogy kiutasítása esetén a családi élet tiszteletben tartásához való joga sérülne. Arra sincs adat, hogy Terhelt1 I. r. vádlott jogszerűtlenül tartózkodna Magyarország területén, így a Btk. 59. § (4) bekezdés b) pontja alapján kizárólag akkor lenne kiutasítható, ha a bíróság 10 évnél hosszabb tartamú szabadságvesztésre ítélte volna. Erre azonban a másodfokú eljárásban sem került sor.

[60] Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság pontatlanul tüntette fel a Terhelt2 II. r. vádlottal szemben elrendelt ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet záró időpontját. A másodfokú bíróság ezt az ügyiratok tartalma alapján helyesbítette.

[61] Az elsőfokú ítéletnek a büntetés kiszabása körében tett egyéb rendelkezései, így a végrehajtási fokozat, a feltételes szabadság legkorábbi időpontja, illetve a Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás, továbbá a bűnjelekre vonatkozó rendelkezések törvényesek.

[62] Helyesbítést igényelt a bűnügy költség viselésére vonatkozó rendelkezés. Az elsőfokú bíróság a Terhelt2 II. r. vádlottól lefoglalt kábítószer szakértői vizsgálatával kapcsolatosan felmerült költséget egyedül Terhelt2 II. r. vádlottra terhelte, annak ellenére, hogy ez a kábítószer volt a közte és Terhelt1 I. r. vádlott között lezajlott adásvétel tárgya. Ebből következően a felmerült bűnügyi költség Terhelt1 I. r. vádlott cselekményét is érinti. Mivel a szakértői díj a két vádlott között nem volt felosztható, a másodfokú bíróság a Be. 574. § (4) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte őket ennek a költségnek a viselésére.

[63] Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete bevezető részében feltüntette a 2020. szeptember 24-i határnapot is. A Be. 561. § (1) bekezdése szerint az ügydöntő határozat bevezető részében fel kell tüntetni a tárgyalási napok megjelölését is. A töretlen bírói gyakorlat szerint kizárólag azoknak a tárgyalási napoknak van jelentősége ebből a szempontból, amelyeken a bíróság érdemi tárgyalást tartott. Mivel 2020. szeptember 24-i határnapot az elsőfokú bíróság elhalasztotta, annak feltüntetése a rendelkező részben szükségtelen volt.

[64] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének törvénysértő rendelkezéseit a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, a törvényes rendelkezések helybenhagyásáról a Be. 605. § (1) bekezdése alapján döntött.

[65] A másodfokú eljárásban a tolmácsolással és az ügyiratok lefordításával kapcsolatosan felmerült bűnügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdés *b)* pontja, az egyéb költséget a Be. 613. § (2) bekezdése *a)* pontja alapján az állam viseli.

[66] A másodfokú bíróság a Terhelt I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetése óta ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött időt a Btk. 92. § (1) és (3) bekezdése alapján rendelte beszámítani a szabadságvesztés büntetésbe.

Budapest, 2022. november 16.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.,

dr. Ignác György s.k.,

dr. Csermák János s.k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 22.B.117/2020/106. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.168/2022/40. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2022. november 16-én jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. november 16.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.,

